

а своа та си жена ненавидѣла и се гнѣсилъ ѿ неа, и ималъ вражда (гаресъ) на неа, какъото що иматъ свичай прелькодѣицы те, и не а хранилъ. И така еднашъ много дни недошелъ дома си, ходилъ по грѣхѣвны работы, а она сирота немала що да гадѣ, земала едно дѣте на едногѣ когатъ человекъ, да го дой: послѣ дошелъ мъжатъ и нощемъ скръшома, кога она спала, и заслѣпелъ ѿ діавола, и ѿ своа сла навка, оубилъ дѣте то, да направи жена та повинна (крива, коскенна), да а оубилтъ. Конѣцъ всѣхъ оубилъ дѣте то и се скрилъ, жена та се соквдила, и нашла дѣте то мѣртво: плакала много, и щѣла да се оубиѣ, не знаале какъ дѣте то оумрѣло и се собрали сосѣдыте и (комшиите и:) и татко мъ на дѣте то дошелъ и плакалъ и невѣрѣвалъ защо го е намерила мѣртво, ами мислилъ, че го е она оубила: и а предалъ да а оубиѣтъ, да вѣде глава за глава а оубиѣца дошелъ, и се стрѣвалъ, да а жали, като своа жена, и а ѿсвдили безъ причина, да а оубилтъ, и гѣ побѣли, да а оубилтъ, а она немала никого на тоа свѣтъ, да и помогне, поглѣднала на некѣ то, и дѣмала: преславноа и всемогущаа владычице и господже на сичкиа свѣтъ, да ми помогнешъ на мене сирота, що са ме ѿсвдили безъ кабахатъ, да ме оубилтъ; това рекла ѿ всичко сердце, и тоа часъ се гавила предъ сичките человекы една жена много хѣвава и преславноа, держала дѣте на рже те си, она рекла на свдѣи те, почѣкайте малъ съ вашиа свдѣ, да свди чѣдо мое Исусъ Христосъ, тогава говори онава клаженное дѣте Исусъ на свдѣи те: не свдѣте по хатѣръ, но право, да не си загвѣите дѣши те оубѣчна мъка, защо ѿсвдавате безъ свидѣтели; така законъ не дава: дайте тѣка оубиѣно то дѣте, да сотворимъ и ахъ свдѣ на оубиѣца. Чѣли тѣа що кыли